

## Arrest

nr. 334 208 van 14 oktober 2025  
in de zaak RvV X / XI

Inzake:           1. X  
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO  
Franklin Rooseveltlaan 348/3  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 31 oktober 2018 dienen verzoekers, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 24 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd bij arrest nr. X van 25 juni 2020. Verzoekers keren niet terug naar hun land van herkomst.

Op 3 februari 2022 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 28 juli 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van dit volgend verzoek. Verzoekers gaan niet in beroep tegen deze beslissing. Ze keren evenmin terug naar hun land van herkomst.

Op 25 januari 2023 dienen verzoekers een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 16 maart 2023 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek ontvankelijk.

Op 5 februari 2025 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is.

Op 19 februari 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

**“A. Feitenrelaas**

*U verklaarde een Russisch staatsburger en moslim van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in 1977 te Kegulta, USSR. U bent getrouwd met V.L. (O.V. [...]), met wie u drie kinderen heeft, Sa. (°2016), T. (°2014) en Su. (°2020).*

*U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u op 16 juli 1995, ten tijde van de eerste Tsjetsjeense oorlog, bij uw oom thuis werd opgepakt tijdens een actie van de overheid om rebellen te arresteren. Omdat er bij de burens rebellen werden meegenomen en uw oom met hen een gemeenschappelijk hek had, werd ook het huis van uw oom binnengevallen en werd u meegenomen. U werd tot 6 augustus 1995 vastgehouden door de zesde afdeling van SOBR in de Zavodskoy-wijk te Grozny. U werd daar ondervraagd en mishandeld door ene M.A. of I. U werd vrijgelaten nadat uw familie hen 10.000 dollar had betaald. Na uw vrijlating besloot u om uw geld terug te eisen. U ging met enkele makkers naar het huis van deze M.A. of I. en door middel van dreigementen gaf zijn familie uw geld terug. U hoorde daarna niets meer van deze zaak. Op 10 september 2017 vielen er enkele gewapende mannen uw appartement binnen en u werd meegenomen naar de Leninsky ROVD te Grozny. U werd daar vastgehouden tot 25 september 2017. U werd mishandeld en ondervraagd door diezelfde M.A. of I. als in het jaar 1995. De ROVD wilde dat u documenten zou ondertekenen dat u zowel in de eerste als in de tweede Tsjetsjeense oorlog had gevochten. U werd onder meer met elektriciteit gefolterd. U bezweek onder deze folteringen en u ondertekende dit document. U werd vrijgelaten nadat uw familie 1 miljoen roebel had betaald. Eind oktober 2017 kreeg u een oproepingsbrief in uw brievenbus van diezelfde Leninsky ROVD. In samenspraak met uw ooms besloot u om samen met uw vrouw en kinderen het land te verlaten. U en uw gezin verlieten jullie land van herkomst op 3 november 2017 met de trein richting Moskou. U zette uw reis met de trein verder richting Brest (Belarus), alvorens in Polen aan te komen. Jullie dienden daar een verzoek om internationale bescherming in op 7 november 2017. Jullie wachtten niet op jullie beslissing en jullie vertrokken op 23 december 2017 richting Frankrijk. Aan de grens met Duitsland werden jullie echter gearresteerd en op 24 december 2017 dienden jullie ook daar een asielerzoek in. In het kader van de Dublinregulering zouden jullie echter teruggestuurd worden naar Polen, waarop u met uw gezin naar Frankrijk vertrok. Jullie dienden daar op datum van 30 april 2018 een asielerzoek in en jullie werden geweigerd. Op datum van 31 oktober 2018 dienden u en uw gezin een eerste verzoek om internationale bescherming in België in.*

*Op 24 december 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 25 juni 2020 (arrest nr. 237471). U tekende geen cassatieberoep aan.*

*Zonder het land te verlaten diende u op 3 februari 2022 samen met uw vrouw een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waarbij jullie verklaarden dat jullie problemen nog actueel waren en uw moeder nog steeds werd lastiggevallen door uw belagers. U verklaarde tevens dat uw advocaat u tijdens uw eerste verzoek niet goed had bijgestaan. Tot slot gaf u aan dat u bewust in Polen en Duitsland had gelogen over uw redenen van vertrek omdat u in België een verzoek om internationale bescherming wilde indienen.*

*Op 28 juli 2022 nam het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw verzoek omdat uw verklaringen voortvloeiden uit de verklaringen van uw eerste verzoek. U ging hiertegen niet in beroep.*

Zonder het land te verlaten dienden u en uw vrouw op 25 januari 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Tsjetsjenië vreest u meteen naar de oorlog in Oekraïne te worden gestuurd doordat u lang in Europa hebt verbleven. Ook geeft u aan dat uw kinderen hier geïntegreerd zijn en de taal spreken. Tot slot vertelt u dat uw jongste broer sinds anderhalf jaar driemaal werd meegenomen door de politie. De eerste keer werd hij erin geluisd voor drugsbezit in Tsjetsjenië. Hij kon met smeergeld worden vrijgekocht. De twee keren hierna vonden in Moskou plaats. U weet niet waarom hij toen werd aangehouden. Op 16/03/2023 werd uw derde verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard.

Ter staving van uw derde verzoek legt u geen nieuwe documenten neer.

## B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Tsjetsjenië vreest u naar de oorlog in Oekraïne te worden gestuurd door uw lang verblijf in Europa (CGVS, p. 3).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit de beschikbare landeninformatie (zie **COI Focus Tsjetsjenië – Terugkeer** van 6 juni 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**. Mogelijke risico's bij terugkeer vloeien voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Uit een rapport van Amnesty International uit januari 2024 (te raadplegen via <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR01/7577/2024/en/>) blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie een risico op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige mensenrechtenschendingen lopen. Ook verschillende andere bronnen melden dat Tsjetsjenen bij gedwongen terugkeer steeds de aandacht van de Tsjetsjeense ordediensten zullen trekken en een sterk risico lopen om gearresteerd en mishandeld te worden. Waar er in de beschikbare informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervonden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient echter te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij er naast het gedwongen karakter van de terugkeer doorgaans ook sprake is van specifieke persoonlijke omstandigheden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) erkent eveneens dat er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Tsjetsjenië, maar oordeelde recent tot tweemaal toe dat de situatie niet van die aard is dat elke uitwijzing naar de Russische Federatie een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, d. i. het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en onmenselijke of vernederende bestraffing, uitmaakt (zie EHRM 30/08/2022, nr. 49857/20, R v. France en nr. 1348/21, W v. France, pp. 1, 5-7 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=003-7414691-10148467&filename=Judgments%20R%20v.%20France%20and%20W%20v.%20France%20-%20Insufficient%20analysis%20of%20the%20risks%20associated%20with%20expulsion%20of%20Russian%20nationals%20of%20Chechen%20origin%20to%20Russia.pdf> en EHRM 15/02/2024, U c. France, §§ 97-135 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-230887>). Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dienen volgens het EHRM de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in rekening gebracht te worden.

*Tsjetsjenen die naar de Russische Federatie terugkeren kunnen aan de grens strenger en/of langer gecontroleerd worden dan andere terugkeerders. Dit betekent echter niet dat er zich fundamentele mensenrechtenschendingen voordoen. Of Tsjetsjenen na hun terugkeer bij aankomst in Tsjetsjenië een risico lopen om ernstige schendingen zoals begrepen in de asielmaterie te ondergaan, wordt bepaald door tal van factoren. Personen met een specifiek profiel, onder wie personen met (vermeende) banden met de vroegere rebellenbeweging, personen die openlijk kritiek hebben geuit op het regime van Kadyrov, leden van de LGBTQI-gemeenschap en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op dergelijke mensenrechtenschendingen.*

*Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.*

*De door u voorgehouden vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade moet zodoende worden beoordeeld in het licht van uw profiel en uw persoonlijke omstandigheden. De door u ingeroepen nood aan internationale bescherming dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Na analyse van alle elementen in uw administratieve dossier moet echter worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat de problemen met de autoriteiten die u bij uw vorige verzoeken hebt aangehaald ongeloofwaardig werden bevonden. Daarnaast blijkt uit niets dat u negatief onder de aandacht van de autoriteiten bent gekomen. U verklaart dat 'zelfs als ze mensen niet leuk vinden, ze iemand van oudere leeftijd ook kunnen meepakken' en dat mensen die kritiek uiten op de Tsjetsjeense regering in een slecht daglicht staan in Tsjetsjenië. Gevraagd of u kritiek hebt geuit, geeft u aan dat u dit nooit hebt gedaan (CGVS, p. 5). Tot slot geeft u zelf expliciet aan dat er zich nog geen concrete feiten hebben voorgedaan die erop wijzen dat u problemen zou hebben wanneer u als Tsjetsjeen terugkeert uit Europa (CGVS, p. 6). U kan tevens geen voorbeelden geven van mensen die wel naar de oorlog zijn gestuurd louter door een lang verblijf in Europa (CGVS, p. 3). Bijgevolg blijkt uit bovenstaande beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.*

*Wat betreft uw verklaring dat één van uw kinderen hier geboren is, dat uw kinderen hier geïntegreerd zijn en dat Nederlands hun moedertaal is (CGVS, p. 5), dient gesteld te worden dat uw vrees beoordeeld dient te worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Uw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Tsjetsjenië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zoals aangegeven hebt u niet aannemelijk gemaakt hoe uw huidige leefomstandigheden in België bij terugkeer naar Tsjetsjenië in uw hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.*

**Betreffende de drie arrestaties van uw broer de voorbije anderhalf jaar stelt het CGVS vast dat u hierover geen persoonlijke vrees aannemelijk maakt.** Vooreerst stelt het CGVS vast dat u deze drie arrestaties niet staft met bewijzen waardoor reeds twijfels rijzen over de waarachtigheid ervan. Verder kan uw echtgenote niet aangeven hoe vaak hij is meegenomen of wanneer hij verhuisd is naar Moskou, wat nog verder doet twijfelen aan of deze arrestaties effectief plaatsgevonden hebben (CGVS, p. 3-4). Omtrent de aanhouding in Tsjetsjenië dient bovendien te worden vastgesteld dat u hier zelf geen gepersonaliseerde vrees aan verbindt. Uw broer zou er zijn ingeluisd door de beschuldiging van drugsbezit en hierna met smeergeld vrijgekocht zijn. U verklaart niet dat hij op specifieke wijze in het vizier van de autoriteiten was terecht gekomen, waarmee u niet aantoont dat zijn familieleden dat wel zouden zijn. Gevraagd of u door deze aanhouding een vrees hebt, geeft u aan dat van veel Tsjetsjenen die in Europa zijn, de bloedverwanten worden meegenomen en het bevel wordt gegeven dat het familielid moet terugkeren om die persoon vrij te laten. Gevraagd of dit bij u het geval was, antwoordt u van niet. Toen u werd gevraagd of u hieraan een vrees bij terugkeer verbindt, antwoordt u ook 'nee' (CGVS, p. 4). Over de twee arrestaties in Moskou kan u tot slot niet aangeven om welke reden uw broer werd aangehouden, waarmee u niet aantoont dat dit onterechte arrestaties betroffen of dat dit voor u een vrees bij terugkeer teweegbrengt (CGVS, p. 4).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden ingevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging van diens leven of persoon.

Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_veiligheidssituatie\\_tsjetsjenie\\_dagestan\\_en\\_ingoesjetie\\_20240222.docx.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx.pdf)) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

1.3. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*In november 2017 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 31 oktober 2018 had u samen met uw man S.B. (O.V. [...]), met wie u drie kinderen hebt, een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Uit uw verklaringen bleek dat u uw eerste verzoek om internationale bescherming baseerde op dezelfde vluchtmotieven als uw man:*

*[...]*

*U verliet het Belgisch grondgebied niet en u diende op 3 februari 2022 samen met uw man S.B. (O.V. [...]) een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ook dit verzoek baseerde u op dezelfde vluchtmotieven als uw man:*

*[...]*

*Zonder het land te verlaten dienden u en uw echtgenoot op 25 januari 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich op dezelfde vluchtmotieven als uw man:*

*[...]*

*Op 16/03/2023 werd uw derde verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard.*

*Ter staving van uw derde verzoek legt u geen nieuwe documenten neer.*

#### **B. Motivering**

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U baseert uw derde verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw man S.B. (O.V. [...]). Er werd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming besloten tot een weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing betreffende het derde verzoek om internationale bescherming van uw partner luidt als volgt:*

*[...]*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 2 en 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

*“Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker er niet in zou zijn geslaagd om een vrees voor vervolging aan te tonen in de zin van de Conventie en niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.*

*Het CGVS wijst in de bestreden beslissing op de volgende elementen:*

- 1. Dat er uit de beschikbare informatie niet kan besloten worden dat elke Tsjetsjeen in geval van terugkeer vervolgd zal worden;*
- 2. De verzoeker zou omwille van zijn lang verblijf in Europa niet naar de oorlog in Oekraïne gestuurd kunnen worden;*
- 3. De verzoeker verbindt geen vrees aan de arrestatie van zijn broer.*

#### *7.1. Punitieve mobilisatie in Tsjetsjenië*

*Het CGVS gaat voorbij aan de bijzondere context van Tsjetsjenië waar de autoriteiten gedwongen rekrutering toepassen en er zelfs sprake is van een punitieve mobilisatie waarbij tegenstanders op deze wijze uit de weg worden geruimd.*

*Uit de COI Focus Russisch Federatie – Legerdienst, Contractsoldaten en mobilisatie van 18.05.2023 blijkt duidelijk dat er sprake is van gedwongen rekrutering in Tsjetsjenië. Personen die een probleem hadden of hebben met de overheid of met Ramzan Kadyrov worden gedwongen ingelijfd in de verschillende bataljons van de Kadyrovtsy en naar Oekraïne gestuurd. Het gaat om politieke profielen maar ook mensen die bijvoorbeeld een banale overtreding hebben begaan: [...]*

*(COI Focus 23.10.2023 p. 40-42)*

*([https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_legerdienst\\_contractsoldaten\\_en\\_mobilisatie\\_20231023.pdf](https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf))*

*Uit dezelfde COI Focus van 23.10.2023 blijkt dat de autoriteiten verschillende ordediensten aanmoedigen om op gewelddadige wijze te rekruteren en dat elke persoon, ook zij die terugkeren uit het buitenland, hieronder zouden kunnen vallen: [...]*

*(COI focus 18.05.2023 p. 43-44)*

*Dit systeem van gedwongen rekrutering waarbij tegenstanders en mensen die problemen hebben met de overheid worden uitgeschakeld, wordt ook bevestigd in het EUAA Rapport The Russian Federation – Military Service van december 2022 (zie p. 51-55)*

*([https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_russian\\_federation\\_military\\_service\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_russian_federation_military_service_20221215.pdf)).*

*Uit een artikel van Meduza d.d. 9.10.2024 blijkt dat Kadyrov publiekelijk heeft aangekondigd dat hij mensen die een administratieve veroordeling hebben of de publiekelijke orde verstoren naar de oorlog zal sturen. Hieruit volgt dat er een risico is op gedwongen rekrutering zelfs de kleinste overtreding: [...]*

*(zie stuk 3) (zie ook : <https://meduza.io/news/2024/10/09/kadyrov-prigrozil-otpravlyat-navoynu-smutyanov-sovershivshih-administrativnye-pravonarusheniya-v-chechne>)*

*Uit een artikel van United 24 d.d. 2.11.2024 blijkt dat Kadyrov van plan is om bijkomend 84.000 Tsjetsjenen “vrijwillig” naar Oekraïne te sturen: [...]*

*(zie stuk 4) (<https://united24media.com/latest-news/kadyrov-plans-to-send-84000-chechensto-fight-in-ukraine-3463>)*

*Uit een nieuwsbericht van Memorial dd. 4.11.2024 blijkt dat er in Tsjetsjenië nog steeds sprake is van gedwongen rekrutering van tegenstanders van de overheid die geschikt zijn voor het leger, buiten iedere officiële mobilisatie of legerdienst om: [...]*

*(<https://memorialcenter.org/news/siloviki-v-chechne-provodyat-zachistki-posle-obstrelya-kolonny-rosqvardii> d.d. 4.11.2024, zie stuk 5)*

*Uit het rapport “Russia Recruitment of Chechens to the war in Ukraine”, van april 2024 van de Zweedse en Deense migratiediensten toont opnieuw aan dat er in Tsjetsjenië sprake is van gedwongen rekrutering: [...]*

*([https://us.dk/media/vsxfb4vt/factfindingmission\\_russia-recruitment-of-chechens.pdf](https://us.dk/media/vsxfb4vt/factfindingmission_russia-recruitment-of-chechens.pdf) p. 20-22)*

*Het is volgens hetzelfde rapport zeer moeilijk om aan gedwongen rekrutering in Tsjetsjenië te weerstaan. Er gebruik gemaakt van intimidatie, foltering en veroordelingen op basis van fabriceerde strafzaken. De*

Tsjetsjeense autoriteiten kunnen de betrokken persoon zonder problemen in andere regio's van de Russische Federatie terugvinden: [...]

([https://us.dk/media/vsxfb4vt/factfindingmission\\_russia-recruitment-of-chechens.pdf](https://us.dk/media/vsxfb4vt/factfindingmission_russia-recruitment-of-chechens.pdf) p. 24)

Er kan geen twijfel bestaan over het feit dat de verzoeker hetzelfde risico loopt.

De verzoeker verklaarde bovendien dat er geen leeftijd staat op deze gedwongen rekrutering in Tsjetsjenië.

Het CGVS schendt de zorgvuldigheidsplicht, de motiveringsplicht en het artikel 3 EVRM.

## 7.2. Terugkeer

Daarnaast stelt het CGVS dat het illegaal overschrijden van de grens van de Russische Federatie met valse documenten of in overtreding met een uitreisverbod in de Russische Federatie een wettelijke overtreding vormt, kunnen mensen hiervoor vervolgd worden. De juridische actie hiertegen zou wettelijk zijn en geen aanleiding geven tot een vrees voor vervolging.

Uit verschillende bronnen blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie het risico lopen op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige schendingen van hun mensenrechten. Dit is eveneens het geval voor de verzoeker.

De verzoeker heeft weldegelijk een profiel waarvoor er in het geval van terugkeer een verhoogd risico geldt.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel door onvoldoende rekening te houden met de elementen eigen aan het dossier van de verzoeker en de algemene context binnen de Russische Federatie en Tsjetsjenië.

Uit het rapport van Amnesty International Europe: The point of no return blijkt opnieuw dat foltering en onmenselijk en vernederende behandeling systematisch in de Russische Federatie worden toegepast op personen van de Noordelijke Kaukasus die terugkeren. Sinds 02.2022 is de mensenrechtensituatie in sterke mate achteruit gegaan omdat de Russische Federatie zich uit verschillende mensenrechteninstrumenten heeft teruggetrokken: [...]

(<https://www.amnesty.org/en/documents/eur01/7577/2024/en/>)

Uit een artikel van DW van 14.03.2024 blijkt dat de Russische Federatie zeer strenge controles aan de grens heeft ingevoerd voor onderdanen die terugkeren. De FSB zoekt op alle mogelijke manieren naar dissidenten, zeker tussen de personen die terugkeren uit het Westen. Er wordt gezocht naar buitenlandse visa, verblijfskaarten en bankkaarten. De gsm's worden daarnaast doorgelicht: [...]

(<https://www.dw.com/en/russia-border-checks-get-tighter-for-suspected-dissidents/a-68514758>)

Deze COI Focus wordt verder bevestigd in de COI Focus Russisch Federatie – Terugkeer van 16.04.2024: [...]

(COI Focus 16.04.2024 p. 11-12-13)

Uit de COI Focus Tsjetsjenië. Terugkeer van 06.06.2024 blijkt dat er verhoogde aandacht is voor Tsjetsjenen, en enkel uit de Noordelijke Kaukasus in het algemeen die terugkeren na een lang verblijf in het buitenland en de EU:

(COI Focus 06.06.2024 p. 6, 7, 8) (zie stuk 6).

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de verzoekers bijzonder aandacht naar zich toe zullen trekken.

De verzoeker en zijn gezin hebben Tsjetsjenië verlaten op 7.11.2018 en verblijven sinds in Europa. Het betreft een "onvriendelijk" land. De Tsjetsjenen die langdurig in Europa verblijven worden door het regime aanzien als tegenstanders van Kadyrov.

De verzoekers zijn geboren in Tsjetsjenië en zijn van Tsjetsjeense etnische afkomst. Ze zijn niet in het bezit van hun internationale paspoorten die door de Poolse autoriteiten zijn ingehouden. Ze zullen met een laissez-passer moeten terugkeren naar de Russische Federatie en zullen niet kunne verstoppen dat ze een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, in Polen, Duitsland, Frankrijk en België. Hun jongste dochter is in België geboren en heeft geen documenten van de Russische Federatie.

Uit de COI Focus Tsjetsjenië. Terugkeer van 6.06.2024 blijkt zelfs dat een specifiek profiel niet steeds vereist is om een risico te lopen op mishandeling, foltering, arbitraire detentie en andere ernstige mensenrechtenschendingen: [...]

(COI Focus 06.06.2024 p. 3)

Er is een zeer duidelijk risico op een schending van het artikel 3 EVRM in het geval van de verzoekers.

Amnesty International stelt dat Europese overheden steeds opnieuw het risico op foltering of onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer van Tsjetsjenen onderschatten en dringt aan om de : [...]

(<https://www.amnesty.org/en/documents/eur01/7577/2024/en/>)

De verzoekers hebben zoals hierboven uiteengezet een risicoprofiel als tegenstander van de overheid van hun lang verblijf in Europa en hun verschillende verzoeken om internationale bescherming. Er bestaat een ernstig risico dat zij gefolterd zullen worden in geval van terugkeer en een behandeling zal ondergaan in strijd met het artikel 3 EVRM. Ofwel zal de verzoeker verplicht worden om te gaan strijden in Oekraïne (zie supra).

*Het CGVS schendt de artikelen en rechtsbeginselen opgesomd in het middel.”*

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift:

- Stuk 3 - Artikel Meduza d.d. 9 oktober 2024, *“Kadyrov threatens to send ‘troublemakers’ who have committed administrative offences in Chechnya to war”* (met vertaling)
- Stuk 4 - Artikel United 24 d.d. 2 november 2024, *“Kadyrov plans to send 84 000 Chechens to fight in Ukraine”* (met vertaling)
- Stuk 5 - Artikel Memorial d.d. 4 november 2024, *“Security forces in Chechnya are conducting ‘clean-up operations’ after the shelling of a convoy of the Russian Guard on October 2024”* (met vertaling)
- Stuk 6 - COI Focus Tsetsjenië – Terugkeer, van 6 juni 2024
- Stuk 7 - COI Focus Russische Federatie – Behandeling van terugkeerders door de nationale autoriteiten, van 16 april 2024.

### 3. Nota met opmerkingen

Op 8 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, een nota met opmerkingen over waarin zij het gelijk van haar beslissingen herhaalt en repliceert op het verzoekschrift. In de nota wordt gerefereerd aan volgende rapporten:

- COI Focus Russische Federatie – Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie, update van 23 oktober 2023.

### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

## 5. Beoordeling van de zaak

5.1. Waar verzoekers aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM zijn geschonden, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en dus ook van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in. Dit onderdeel van het middel is bijgevolg niet ontvankelijk.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

#### 5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.4.1. Uit hun verklaringen in het kader van hun derde verzoek om internationale bescherming blijkt dat verzoeker bij terugkeer naar Tsjetsjenië vreest om meteen naar de oorlog in Oekraïne te zullen worden gestuurd omwille van het feit dat hij lang in Europa heeft verbleven. Daarnaast geven verzoekers aan dat hun kinderen hier in België geïntegreerd zijn en de taal spreken. Tot slot wijzen ze erop dat de jongste broer van verzoeker sinds anderhalf jaar driemaal werd meegenomen door de politie: de eerste keer werd hij erin geluid voor drugsbezit in Tsjetsjenië en kon hij met smeergeld worden vrijgekocht, de twee volgende keren vonden in Moskou plaats en weten verzoekers niet waarom hij toen werd aangehouden. Dit volgend verzoek werd door de commissaris-generaal ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

5.4.2. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op volgende pertinente gronden:

- (i) Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het louter gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen;
- (ii) In hoofde van verzoekers kunnen geen bijzondere risicofactoren worden weerhouden; De door verzoekers aangehaalde problemen met de autoriteiten tijdens hun vorige verzoeken om internationale bescherming werden ongeloofwaardig bevonden; Daarnaast blijkt uit niets dat verzoekers negatief onder de aandacht van de autoriteiten staan;
- (iii) De elementen met betrekking tot hun verblijfssituatie in België zijn niet dienstig omdat verzoekers niet aannemelijk maken hoe hun huidige leefomstandigheden in België bij terugkeer naar Tsjetsjenië aanleiding zouden kunnen geven tot een intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid en/of fysieke integriteit;
- (iv) Verzoeker maakt geen persoonlijke vrees met betrekking tot zijn broer aannemelijk en blijft in gebreke de aangehaalde arrestaties te bewijzen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in het voorliggende verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

5.4.3. Wat betreft de vrees van verzoeker om naar de oorlog in Oekraïne te zullen worden gestuurd, wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat het CGVS voorbijgaat aan de bijzondere context van Tsjetsjenië waar de autoriteiten gedwongen rekrutering toepassen en dat er zelfs sprake is van punitieve mobilisatie waarbij tegenstanders op deze wijze uit de weg worden geruimd. Verzoekers citeren omstandig uit de COI Focus van 23 oktober 2023 alsook uit een aantal internetartikels (bijlagen 3 tot 5 van het verzoekschrift) en uit het rapport *“Russia Recruitment of Chechens to the war in Ukraine”* van april 2024 van de Zweedse en Deense migratiediensten.

In de nota met opmerkingen van 8 april 2025 stelt de commissaris-generaal, verwijzend naar de COI Focus “Russische Federatie – Legerdienst, Contractsoldaten en mobilisatie” van 23 oktober 2023, het volgende:

“Op 20 september 2022 kondigde president Poetin, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, een gedeeltelijke mobilisatie af in de Russische Federatie. Hierdoor kon vanaf 21 september 2022 iedereen die op dat moment opgenomen was op de zapas, de lijst van militaire reservisten, opgeroepen worden. In de eerste plaats gold dit voor personen die reeds gediend hadden in het leger en over een specifieke militaire vaardigheid beschikten. Personen die tijdens de mobilisatie opgeroepen werden, kregen het statuut van contractsoldaat. De contracttermijn van de gemobiliseerde personen loopt totdat president Poetin de gedeeltelijke mobilisatie van september 2022 officieel beëindigt.

Op 28 oktober 2023 verklaarde de toenmalige Russische minister van Defensie, Shoygu, dat de mobilisatie voltooid was en dat hierbij 300.000 personen opgeroepen waren. Poetin bevestigde kort daarna dat de mobilisatie voltooid was. Officieel werd de mobilisatieverordening van 20 september 2022 echter nog niet beëindigd. Volgens het Kremlin is er evenwel geen presidentieel decreet nodig om de mobilisatie officieel te beëindigen. Hoe dan ook blijkt uit de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie - Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_legerdienst\\_contractsoldaten\\_en\\_mobilisatie\\_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf)), dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden. Midden augustus 2023 kwamen er uit verschillende regio's, waaronder Zabaykal en Krasnoya, wel opnieuw meldingen van personen die opgeroepen werden voor het plaatsen van een mobilisatie-instructie (mobilizatsionnoe predpisanie) in hun militaire boekje. Het betroffen in de eerste plaats officieren. Personen die een dergelijke mobilisatie-instructie hebben ontvangen, zijn wettelijk verplicht om zich spontaan te melden bij hun militair commissariaat van zodra een mobilisatie wordt afgekondigd.

Voorlopig zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De Russische autoriteiten proberen verliezen aan te vullen met contractsoldaten. Ze zetten maximaal in op het ronselen van contractsoldaten omdat ze een nieuwe mobilisatie zo lang mogelijk willen vermijden uit vrees voor de maatschappelijke reactie. In heel de Russische Federatie hebben afdelingen van Defensie en lokale overheden daarom grootschalige promotiecampagnes opgezet om personen te overtuigen een contract bij het Russische leger te tekenen, zowel door middel van reclamecampagnes op publieke plaatsen als via videoboodschappen op sociale media. Medewerkers van Defensie contacteren ook de HRM-afdelingen van grote bedrijven voor gegevens van mannen op rekruteerbare leeftijd zodat die persoonlijk gecontacteerd kunnen worden door militaire rekruteerders. Er is ook een verhoogde activiteit van militaire commissariaten om personen die opgenomen zijn in de reserve op te roepen voor verificatie van hun persoonsgegevens. Wanneer zij zich aanbieden bij het militaire commissariaat, probeert men hen vaak te overhalen om als contractsoldaat te tekenen. Bij het ronselen van contractsoldaten bij de gewone bevolking wordt echter niemand gedwongen om een contract te tekenen. Men kan gewoon weigeren het contract te tekenen en vertrekken. Een dergelijke weigering leidt niet tot opvolging door de ordediensten of een strafzaak.

Geen gehoor geven aan een oproeping voor mobilisatie is sinds juli 2023 strafbaar met een administratieve boete van 10.000 tot 30.000 roebel. Voordien bedroeg de boete 500 tot 3.000 roebel. Aan personen die opgeroepen werden voor mobilisatie en zich, zonder geldige reden, niet binnen de twintig dagen na de oproepingsdatum aanboden bij het militair commissariaat kunnen sinds april 2023 daarnaast een aantal bijkomende beperkende maatregelen opgelegd worden, waaronder een verbod op het rijden met en de registratie van een voertuig, een verbod om zich te registreren als zelfstandig ondernemer, een verbod op de registratie van vastgoed en een verbod op het verkrijgen van kredieten of leningen.

Voor het ontduiken van mobilisatie is er actueel geen strafrechtelijke aansprakelijkheid voorzien in de Russische wetgeving. Dit werd nogmaals bevestigd door een beschikking van het Hooggerechtshof van 18 mei 2023. Volgens de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie - Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_legerdienst\\_contractsoldaten\\_en\\_mobilisatie\\_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf)), worden personen die niet zijn ingegaan op een mobilisatieoproep ook in de praktijk niet strafrechtelijk vervolgd. Begin oktober 2022 werd in de oblast Penza een strafzaak opgestart tegen een persoon die niet opdaagde voor zijn mobilisatieoproeping. Op 7 oktober 2022 liet de lokale procuratuur het strafonderzoek echter stopzetten omdat er geen wettelijke grond voor was. Op 14 juli 2023 heeft de rayonrechtbank van Penza de betrokkene een compensatie van 20.000 roebel toegekend voor het onterecht openen van een rechtszaak tegen hem. Dit is tot op heden de enige strafzaak die geopend werd voor ontduiking van mobilisatie. Wel vinden er veroordelingen plaats voor het ongeoorloofd verlaten van de dienst, desertie en het niet opvolgen van bevelen van gemobiliseerde personen nadat ze effectief opgenomen zijn in het leger.

*Aangezien illegale grensoverschrijding, bijvoorbeeld het gebruik van valse documenten of de overtreding van een uitreisverbod, in de Russische Federatie een wettelijke overtreding vormt, kunnen mensen die na een illegale uitreis terugkeren administratiefrechtelijk of strafrechtelijk worden vervolgd. Juridische actie tegen een dergelijke inbreuk is evenwel wettig en kan op zich geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.”*

Verzoekers brengen geen elementen aan die afbreuk doen aan bovenstaande analyse. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan geenszins worden besloten dat het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie volstaat om in hoofde van verzoeker tot een nood aan internationale bescherming te concluderen. Verzoeker dient aan de hand van overredende verklaringen en/of bewijsvoerende stukken aan te tonen dat er in zijn concrete geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging (dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade) bij terugkeer naar de Russische Federatie, waartoe hij echter in gebreke blijft.

Uit de door verzoekers aangebrachte informatie blijkt dat er in Tsjetsjenië inderdaad sprake is van gedwongen rekrutering, doch dient benadrukt te worden dat uit de voorliggende informatie duidelijk naar voren komt dat het personen betreffen die in een negatief daglicht staan van de Tsjetsjeense autoriteiten die hiertoe een verhoogd risico lopen. In casu tonen verzoekers geenszins in concreto aan dat verzoeker onder de negatieve aandacht van de Tsjetsjeense autoriteiten zou staan. In de bestreden beslissingen werd op goede gronden vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde problemen met de autoriteiten bij de vorige verzoeken om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden bevonden en dat er in zijn hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Verzoekers brengen dan ook geen concrete en overtuigende elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in een negatief daglicht zou staan van de daar aanwezige autoriteiten en om die reden gedwongen gerekruteerd zou kunnen worden.

5.4.4. Verder wordt in het verzoekschrift gewezen op de risico's die personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij terugkeer naar de Russische Federatie lopen. Verzoekers citeren uit een rapport van Amnesty International van 18 januari 2024, een artikel van DW van 14 maart 2024, de COI Focus *“Russische Federatie – Behandeling van terugkeerders door de nationale autoriteiten”* van 16 april 2024 (bijlage 6 van het verzoekschrift) en de COI Focus *“Tsjetsjenië – Terugkeer”* van 6 juni 2024 (bijlage 7 van het verzoekschrift). Zij menen dat zij een bijzonder risicoprofiel hebben als tegenstanders van de overheid wegens hun lang verblijf in Europa (sinds november 2017) en hun verschillende verzoeken om internationale bescherming en hierdoor een verhoogd risico op vervolging lopen bij terugkeer.

Wat betreft hun vrees voor vervolging als terugkeerders naar de Russische Federatie en Tsjetsjenië in het bijzonder werd in de bestreden beslissingen met recht het volgende geoordeeld:

*“Uit de beschikbare landeninformatie (zie COI Focus Tsjetsjenië – Terugkeer van 6 juni 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Mogelijke risico's bij terugkeer vloeien voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.*

*Uit een rapport van Amnesty International uit januari 2024 (te raadplegen via <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR01/7577/2024/en/>) blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie een risico op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige mensenrechtenschendingen lopen. Ook verschillende andere bronnen melden dat Tsjetsjenen bij gedwongen terugkeer steeds de aandacht van de Tsjetsjeense ordediensten zullen trekken en een sterk risico lopen om gearresteerd en mishandeld te worden. Waar er in de beschikbare informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervonden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient echter te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij er naast het gedwongen karakter van de terugkeer doorgaans ook sprake is van specifieke persoonlijke omstandigheden.*

*Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) erkent eveneens dat er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Tsjetsjenië, maar oordeelde recent tot tweemaal toe dat de situatie niet van die aard is dat elke uitwijzing naar de Russische Federatie een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, d. i. het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en onmenselijke of vernederende bestraffing, uitmaakt (zie EHRM 30/08/2022, nr. 49857/20, R v. France en nr. 1348/21, W v. France, pp. 1, 5-7 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=003-7414691-10148467&filename=Judgments%20R%20v.%20France%20and%20W%20v.%20France%20>*

<https://hudoc.echr.coe.int/eng/?i=001-230887> en EHRM

15/02/2024, U c. France, §§ 97-135 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/eng/?i=001-230887>). Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dienen volgens het EHRM de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in rekening gebracht te worden.

Tsjetsjenen die naar de Russische Federatie terugkeren kunnen aan de grens strenger en/of langer gecontroleerd worden dan andere terugkeerders. Dit betekent echter niet dat er zich fundamentele mensenrechtenschendingen voordoen. Of Tsjetsjenen na hun terugkeer bij aankomst in Tsjetsjenië een risico lopen om ernstige schendingen zoals begrepen in de asielmaterie te ondergaan, wordt bepaald door tal van factoren. Personen met een specifiek profiel, onder wie personen met (vermeende) banden met de vroegere rebellenbeweging, personen die openlijk kritiek hebben geuit op het regime van Kadyrov, leden van de LGBTQI-gemeenschap en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op dergelijke mensenrechtenschendingen.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

De door u voorgehouden vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade moet zodoende worden beoordeeld in het licht van uw profiel en uw persoonlijke omstandigheden. De door u ingeroepen nood aan internationale bescherming dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Na analyse van alle elementen in uw administratieve dossier moet echter worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat de problemen met de autoriteiten die u bij uw vorige verzoeken hebt aangehaald ongeloofwaardig werden bevonden. Daarnaast blijkt uit niets dat u negatief onder de aandacht van de autoriteiten bent gekomen. U verklaart dat 'zelfs als ze mensen niet leuk vinden, ze iemand van oudere leeftijd ook kunnen meepakken' en dat mensen die kritiek uiten op de Tsjetsjeense regering in een slecht daglicht staan in Tsjetsjenië. Gevraagd of u kritiek hebt geuit, geeft u aan dat u dit nooit hebt gedaan (CGVS, p. 5). Tot slot geeft u zelf expliciet aan dat er zich nog geen concrete feiten hebben voorgedaan die erop wijzen dat u problemen zou hebben wanneer u als Tsjetsjeen terugkeert uit Europa (CGVS, p. 6). U kan tevens geen voorbeelden geven van mensen die wel naar de oorlog zijn gestuurd louter door een lang verblijf in Europa (CGVS, p. 3). Bijgevolg blijkt uit bovenstaande beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen."

Verzoekers slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In het verzoekschrift verwijzen ze naar informatie die dezelfde is als of in lijn ligt met de informatie waarop voormelde analyse gebaseerd is en waaruit blijkt dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, niet volstaat om bij een terugkeer naar de Russische Federatie en de deelrepubliek Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geenszins sprake is van systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Het louter op algemene wijze verwijzen naar hun verzoeken om internationale bescherming en hun verblijf in het buitenland volstaat zodoende niet om tot een nood aan internationale bescherming in hun hoofde te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. In casu brachten verzoekers echter onvoldoende concrete en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen. In de bestreden beslissingen werd op goede gronden vastgesteld dat de door verzoekers aangehaalde problemen met de autoriteiten bij hun vorige verzoeken om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden bevonden en dat er in hun hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Verzoekers slagen er niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat deze beoordeling van de commissaris-generaal niet juist of actueel zou zijn.

5.4.5. Verzoekers laten de bestreden beslissingen verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

*"Wat betreft uw verklaring dat één van uw kinderen hier geboren is, dat uw kinderen hier geïntegreerd zijn en dat Nederlands hun moedertaal is (CGVS, p. 5), dient gesteld te worden dat uw vrees beoordeeld dient*

*te worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Uw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Tsjetsjenië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zoals aangegeven hebt u niet aannemelijk gemaakt hoe uw huidige leefomstandigheden in België bij terugkeer naar Tsjetsjenië in uw hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Betreffende de drie arrestaties van uw broer de voorbije anderhalf jaar stelt het CGVS vast dat u hierover geen persoonlijke vrees aannemelijk maakt. Vooreerst stelt het CGVS vast dat u deze drie arrestaties niet staft met bewijzen waardoor reeds twijfels rijzen over de waarachtigheid ervan. Verder kan uw echtgenote niet aangeven hoe vaak hij is meegenomen of wanneer hij verhuisd is naar Moskou, wat nog verder doet twifelen aan of deze arrestaties effectief plaatsgevonden hebben (CGVS, p. 3-4). Omtrent de aanhouding in Tsjetsjenië dient bovendien te worden vastgesteld dat u hier zelf geen gepersonaliseerde vrees aan verbindt. Uw broer zou er zijn ingeluisd door de beschuldiging van drugsbezit en hierna met smeergeld vrijgekocht zijn. U verklaart niet dat hij op specifieke wijze in het vizier van de autoriteiten was terecht gekomen, waarmee u niet aantoonst dat zijn familieleden dat wel zouden zijn. Gevraagd of u door deze aanhouding een vrees hebt, geeft u aan dat van veel Tsjetsjenen die in Europa zijn, de bloedverwanten worden meegenomen en het bevel wordt gegeven dat het familielid moet terugkeren om die persoon vrij te laten. Gevraagd of dit bij u het geval was, antwoordt u van niet. Toen u werd gevraagd of u hieraan een vrees bij terugkeer verbindt, antwoordt u ook 'nee' (CGVS, p. 4). Over de twee arrestaties in Moskou kan u tot slot niet aangeven om welke reden uw broer werd aangehouden, waarmee u niet aantoonst dat dit onterechte arrestaties betroffen of dat dit voor u een vrees bij terugkeer teweegbrengt (CGVS, p. 4)."*

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekers deze motieven volledig onverlet laten, blijven deze motieven onverminderd overeind.

5.4.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel van voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

5.4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

## 5.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in de Russische Federatie.

5.5.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij voorafgaand aan hun vertrek in de Russische Federatie zouden hebben gekend.

5.5.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Opdat aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon, als burgers, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land of de regio van herkomst.

In de bestreden beslissingen wordt inzake de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië op goede gronden het volgende overwogen:

“Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_veiligheidssituatie\\_tsjetsjenie\\_dagestan\\_en\\_ingoesjetie\\_20240222.docx.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx.pdf)) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt. De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne. Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.”

Verzoekers brengen geen informatie bij die de informatie, vervat in de COI Focus - Russische Federatie - Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024 waarop voormelde overwegingen van de bestreden beslissingen gebaseerd zijn, tegenspreekt. Deze analyse blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

5.5.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de Russische Federatie een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

5.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking

komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.7. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.10. Waar verzoekers ondergeschikt vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2.**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vijftientwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS